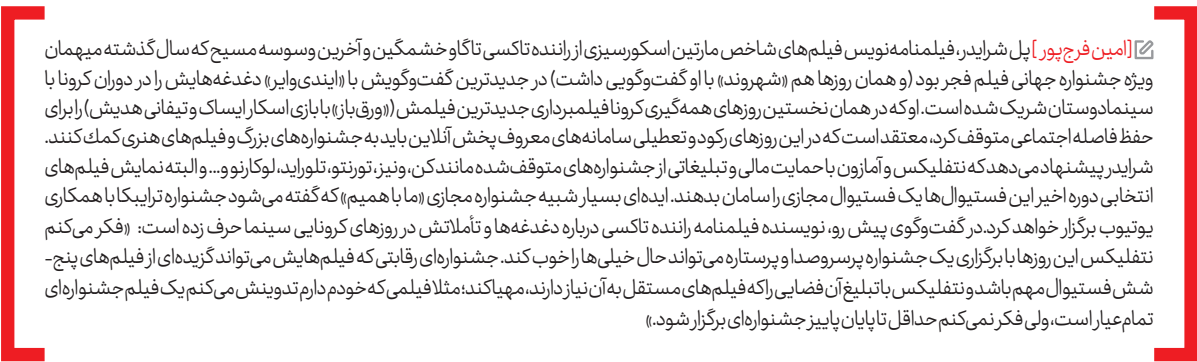


رویاه‌ا، کابوس‌ها و درگیری‌های سینمایی یکی از بزرگ‌ترین فیلمنامه‌نویسان تاریخ سینما

سینما در آستانه سقوطی تلخ و کامل

➡ **پل شرایدر در گفت‌وگو با نشریه ایندی‌وی‌اer از دغدغه‌ها و تأملاتش در روزهای کرونایی سینما گفته است**



فستیوال‌های ونیز، تلوراید، لوکارنو به توافقی رسیده، نیویورک هم‌پایش خواهد گذاشت تا جزوی از این بازی باشد و این دومین‌دیرگن را هم وسط خواهند کشید.

●●● چرا فکری می‌کنید جشنواره مجازی «ما با همیم» یوتیوب و جشنواره تریابیکا قرار نیست این اهداف را برآورده کنند؟

جشنواره تریابیکا چندان قدرتی ندارد. برای موفقیت در این عرصه باید غول‌ها را وارد بازی کرد. در آمریکا تنها سه کمپانی این قدرت را دارند. نتفلیکس، آمازون و دیزنی- که دیزنی فکر نمی‌کنم علاقه‌ای به این موضوع داشته باشد. اما آن دو تای دیگر می‌توانند جشنواره جشنواره‌ها را همین امسال هم برگزار کنند. اتفاقی بزرگ مثل فینال جام جهانی یا چیزی در ماه‌های رقابت یوس محمد علی کلی و جو فریزر که توجه همه را به خود جلب می‌کند.

●●● برای مقابله با قاچاق فیلم چه راه‌کاری دارید؟

سوال خوبی است چون سرعت و قاچاق همه جا اتفاق می‌افتد زمانی که فیلم در فضای مجازی قرار می‌گیرد، سرعت با قاچاق اجتناب‌ناپذیر است. چیزی که به هر حال باید با آن کنار آمدن با افزایش مجازات متخلفان هزرنه‌های قاچاق را بالا برد.

●●● نمی‌ترسید خریداران در خرید فیلمی که در فضای مجازی به نمایش درآمده، احتیاط‌کنند؟

شاید، اما از سوی دیگر همین خریداران این پوئن مثبت را هم دارند که می‌دانند دربارۀ این فیلم‌ها چه واکنشی وجود دارد. مثل اتفاقی که در جشنواره‌های واقعی رخ می‌داد و خریداران امسال تاکنون از این فضا محروم مانده‌اند.

●●● چه زمانی متوجه اهمیت وارزش اقتصادی جشنواره‌های سینمایی شدید؟
در سال ۱۹۷۶ که با فیلم راننده تاکسی به فستیوال کن رفتیم، این اهمیت شناخته شده بود. ما بودیم، فاسینیندر و سرژیو لئونونه بود. فیلم ما در آمریکا اکران شده بود، اما کن باعث محبوبیت ازنده تاکسی در اروپا شد. بعد از کن، جشنواره‌هایی چون تلوراید و تونتهوم برای فیلم‌ها ارزش اقتصادی پیدا کردند و اخیرا هم ونیز یعنی جشنواره‌هایی که یک زمانی زیر سایه کن بودند، الان خودشان ارزش‌وا اهمیت منحصربه‌فردی برای خود پیدا کرده‌اند.

●●● گفت‌اید فیلم‌فیل آن «آخرین اصلاح» هم با تکیه بر جشنواره‌ها موفق شده.
درست است. اگر جشنواره‌ها نبودند «آخرین اصلاح» شکست می‌خورد. حتی در جشنواره تلوراید می‌راستودیوی سونی به‌من گفت که نمی‌دانند این فیلم را چگونه بفروشند. اما وقتی در این جشنواره و البته ونیز به نمایش درآمد، باعث شد بخش‌کننده‌ای از فیلم خوشش بیاید. می‌دانید چرا؟ چون فیلم را در کنار مردم و منتقدان دیدم و متوجه‌شد که کسی وسط فیلم بیرون نمی‌رود و تکان نمی‌خورد و بنابراین فهمید که می‌تواند از پس فروش فیلم برآید. این کاری است که جشنواره‌ها می‌کنند. سالی بزرگ پر از داور گرد می‌آوردند و به دیدن شدن فیلم کمک کرده و بعد هم سرورس را راه می‌اندازند و تبلیغ می‌کنند.

●●● اما این اتفاق آیا در فضای مجازی هم می‌افتد؟

نتفلیکس این کار را برای فیلم «ایرلندی» مارتین اسکورسیزی انجام داد. البته درست است که آن فیلم نمایش جشنواره‌ای هم داشت اما به هر حال در کنار برگزاری جشنواره جشنواره‌ها سخت نیست اجاره یک سالن دوپست نقره و نمایش فیلم یک ۶۰ نفر از تماشاگرانی که می‌توانند این سرورس را ایجاد کنند.

●●● آدم حس می‌کنند این پهنش‌ها درکنه در منافع شخصی شما داره. اگر فیلم آماده‌ند اشمیت‌باز هم باید همه تا کنید دنبال جشنواره مجازی می‌رفتید؟

این پیشنهاد فارغ از اینکه نیت من چیست، به نفع فیلم‌های هنری و روشنفکرانه کوچک است. فیلمی مانند «ترول» یا هر بیگ پروداکشن دیگری چندان عایدی خاصی از این پیشنهاد نخواهد داشت، چون این جور فیلم‌ها می‌توانند از خودشان مراقبت کنند. اما وقتی فیلم‌هایی را که از جشنواره‌های سال گذشته سردرآوردند، مرور کنیم، می‌بینیم که بدون فستیوال نمی‌توانستند دیده شوند و بی شک امسال هم دهه‌هایم از آن نوع منتظر فستیوال‌ها هستند.

●●● اخیرا نوشته‌اید که سریال‌های کوتاهی چون «Devs» و «طرح علیه آمریکا» از هر فیلمی در سال‌های اخیر بهتر بوده‌اند و اظهار بدبینی کرده‌اید که یک فیلم هنری مستقل مانند فیلم خودتان نمی‌تواند با این درام‌های اعتیادآور رقابت کند. آیا ایمان تان را نسبت به سینما از دست داده‌اید؟

نه، همه چیز درست خواهد شد و سر جای خودش باز خواهد گشت. همان‌طور که ارکستر فیلارمونیک دوام آورده باز هم شاهد سینماتک‌ها، فیلم‌های خانوادگی، نوجوانان و… خواهیم بود. اما به نظر من سینمای تجاری جریان اصلی در رقابت با این درام‌های تلویزیونی به مشکل خواهد خورد. سینمای جریان اصلی که دچار مشکلات زیادی بود به معضلاتی که کرونا به‌بار آورد، در حال سقوطی تلخ و کامل است.

●●● در حال حاضر اوضاع سینما را چگونه می‌بینید؟

داشتم با استیون سودربرگ دربارۀ این تشکیلاتی که برای بازگشایی سینماها و آغاز دوباره فعالیت‌های سینمایی سامان داده حرف می‌زدم: که گفتم ۸۵ درصد کارهای فیلم‌من تمام شده‌ومی‌خواهم آن‌ها درصدا بقیمانده، اگر اکندم گفت دست‌نگه دارم. این نگران‌کننده است؛ تحت تأثیر کرونا فیلم‌های زیادی متوقف شده و معلوم نیست توان ادامه کار را خواهند داشت. یانه. مایکل مان داشت در توکیو فیلم‌برداری می‌کرد که تعطیلی کرونا کارش را متوقف کرد. آیا دوباره خواهند توانست به توکیو بروند و فیلم‌شان را تکمیل کنند؟ آیا منم‌خواهم توانست دوباره فیلمی بسازم؟ آیا قاعدتاً خواهیم بود؟ فیلم جدید اسکورسیزی را تماشا کنیم؟ یا فیلم آخر کلینت ایستوود را؟ یا ریدلی اسکات را؟ آیا کسی می‌داند فیلم‌سازان مستی که یک سال نتوانند کنار کنند موضع سلامتی‌شان به چه حال روزی خواهد افتاد؟

از اوضاع مارتین اسکورسیزی خبر دارید؟

تازه با او حرف زده‌ام. او هم مثل همه منتظر پایان محدودیت‌های اجتماعی است تا فیلمش را بسازد؛ مثل من که البته فکر نکنم به این زودی این رویا تعبیر شود. از کل کار من چهار روز مانده، اما امید یی به پایان محدودیت‌ها دارم. □

منهای سینما

در تعطیلی کرونایی تئاتر پردیس تئاتر شهر زاد قصد ادبرای حففظ ارتباط خود با مخاطبان، نمایش‌هایی را به صورت آنلاین و رایگان از طریق اینستاگرام ارایه دهد. در کنار اجرای آنلاین

نمایش برنامه‌ای هم برای خاطره بازی تماشاگران در این تئاتر تدارک دیده شده است تا مخاطبان از دل‌تنگی برای تئاتر و خاطره‌هایشان از سالن‌های تئاتر بگویند.

کتاب میس جینی وزنان دیگر با ترجمه احمد اخوت شامل هشت داستان از ویلیام فاکنر که شخصیت محوری همه آنها زنان هستند، وارد بازار کتاب شد. این کتاب مجموعه هشت داستان از نویسنده آمریکایی ویلیام فاکنر است که احمد اخوت آنها را در یک کتاب جمع و ترجمه کرده‌است. اخوت در مقدمه کتاب اشاره می‌کند که مهم‌ترین داستان‌ها فاکنر با محوریت زن، یعنی شاخه گلی برای امیلی در این اثر ج‌ای نگرفته و به همین دلیل ضمن تقدیم کتاب به یاد و خاطره میس امیلی گریرسون (شخصیت اصلی این داستان)، کتاب را با سخنان سال ۱۹۵۵ فاکنر در مورد همین داستان آغاز کرده‌است.

انتشارات روزبهان ترجمه‌بهرنگ اسماعیلیون از نمایشنامه «خروج ممنوع» ژان پل سارتر را روانه بازار کتاب کرد. سارتر در این نمایش سه دوزن و یک مرد را در موقعیت اتاق یک هتل قرار می‌دهد، به نحوی که این سه تن ناچار از بودن در کنار هم در این اتاق شده‌اند و رئیس هتل نیز تمامی اختیارات برای این اقامت را از آنها سلب کرده است. در این نمایشنامه که به تعبیر منتقدان ترسیم‌چهنمی فرضی است، سارتر سه انسان را به‌ماندن و شکنجه کردن یکدیگر در یک موقعیت جغرافیایی خاص محکوم کرده‌است. □

روی خط سینما

مارک والبرگ در حال مذاکره باننت فلیکس است تا به عنوان تهیه‌کننده و بازیگر به فیلم جاسوسی «آدم ما در نیوجرسی» بپیوندد. دیوید گوگنهایم، نویسنده «خانه امن» اکنون در حال مذاکره است تا فیلم‌نامه‌ا گسترش دهد و به نتجیبر برساند. استیون لوینسون که‌ایده داستان را ارائه کرده‌نیز، در کنار والبرگ از تهیه‌کنندگان پروژه خواهد بود.

کمدی درام هندی «گلابو سیتابو» با بازی آمیتاب باچان چهره سرشناس بالیوود و آیوشمان کورانا دیگر بازیگر درجه یک بالیوودی از ۱۲ ژوئن (۲۳ خرداد) به صورت مستقیم در «آمازون پرایم» در دسترس قرار می‌گیرد. آمیتاب باچان که ۵۵ سال در صنعت فیلم‌سازی هند حضور داشته، برای نخستین بار با فیلمش وارد یک پلتفرم دیجیتال شد‌ه‌است. این فیلم قرار بود در ماه آوریل در سینماها اکران شود، به دلیل شیوع کرونا این امکان را از دست داد.

لوکا گوادائینو کارگردان «مرا با نام خودت صدا کن» برای بازسازی فیلم «صورت زخمی» که فیلم‌نامه آن متعلق به برادران کوئن است، انتخاب شد. البته ایتن و جوئل کوئن آخرین بازنویسی فیلم‌نامه را انجام داده‌اند و لوکا گوادائینو برای کارگردانی بازسازی فیلم انتخاب شده است. گوادائینو تا به حال کارگردانی فیلم‌های معتبری را انجام داده و به تازگی هم بازسازی فیلم ترسناک «سوسپیریا» را برای آمازون انجام داده‌است.

در پی انتشار نامه اعتراضی خانه سینما، خطاب به حسین انتظامی، رئیس سازمان سینمایی و هشدار این نهاد صنفی درباره احتمال تشدید کشمکش‌ها بر سر حواشی به وجود آمده پس از برگزاری نخستین نشست شورای صنفی اکران، حالا او رد تویییتی بر اهمیت «نهادهای مدنی» از نگاه دولت و سازمان سینمایی تأکید کرده و نوشته است که شورای صنفی نمایش قرار نیست به‌جز خاتمه‌بخشیدن امکان دیگری تشکیل شود و این نگرانی و ودو قطبی‌سازی با یک‌خبر نار دست در حال رخ دادن است.

یک بازی جدید بر پایه فرنچایز سینمایی «ترول هانتز» محصول نت فلیکس به‌زودی و در پاییز ۲۰۲۰ روی پلتفرم‌های کنسول و پی‌سی منتشر می‌شود. این بازی اکشن ماجراجویی بر پایه مجموعه انیمیشن‌های فاننتزی «ترول هانتز؛ داستان‌های آرزیدیا» ساخته گی‌رمودل تورو ساخته‌شده‌است. بازی‌گران سریال اصلی یعنی امیل‌هرش، چارلی سکستون، لکسی مدرانوو دیوید بوردلی همچنین مسئولیت صداپیشگی شخصیت‌های خود را در بازی برعهده‌دارند. □

دیالوگ

کورش نریمانی، کارگردان تئاتر: «در فضای مجازی دوغ و دوشاب به هم آمیخته شده‌است. مانند برخی از افراد که در هتل‌ها جنگ شادی اجرا می‌کنند و نام تئاتر کمدی بر آن می‌گذارند! این روزها هم هرکس که با گوشی موبایلش دابسمشی درست‌کنند، نام خود را کمدین می‌گذاردا!

و این چنین است که آن فرد معتادی را که فیلمش در اینستاگرام و فضای مجازی منتشر شده بود، هنرمند نامیده بودند و حالا برایش صفحه‌ای درست کرده‌اند و کلی هم تبلیغات داردا! در این میان حتی هنرجویان آموزشگاه‌ها هم بعد از یکی دو ترم فکر می‌کنند هنر مند تئاتر شده‌اند.» □

کاوه مظاهری، کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس: «هنر و تجربه پلتفرمی است که فیلم‌سازان از آن برای نمایش فیلم‌های هنری و تجربی استفاده می‌کنند و به‌گونه‌ای است که هرچه فیلم‌ساز بیشتر تلاش کند، هنر و تجربه قدم بیشتری به سوی فیلم‌سازی برمی‌دارد و حرکت دوطرفه‌ای است؛ اما در حال حاضر این حرکت از سوی هنر و تجربه کمتر شده‌است. هنر و تجربه می‌تواند یک پردیس سینمایی مجازی برای فیلم‌های هنری و تجربی فراهم‌کند. حمایت‌هایی که تاکنون برای فیلم‌های بلند در بحران کرونا صورت گرفته، شامل حال فیلم‌های هنر و تجربه نشده‌است؛ چرا که فیلم‌های این گروه مخاطب خاص خود را در و هر کرسی آن‌را نمی‌پسندد اما در هر صورت لازم است حمایت‌هایی شود.» □

حسام‌الدین سراج، خواننده موسیقی سنتی و نوازنده: «وزارت فرهنگ و هنر ایران یعنی نماینده فرهنگ و هنر ایران. ولی در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، هنر مطرح می‌شود یا ارشاد مردم؟ این سوال من است. نگرش مبنایی این اسم را تغییر داده است اسمش را برمی‌دارند و فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌گذارند. وظیفه این وزارتخانه تبلیغ فرهنگ و هنر است یا ارشاد هنرمندان. برای بالابردن سلیقه موسیقایی جامعه برنامه‌ریزی فرهنگی لازم است. ما دولت‌های دیگر را دیده‌ایم. در اروپا برای موسیقی کلاسیک برنامه‌ریزی دارند. تالارها در هفته برنامه‌ای هم برای موسیقی کلاسیک دارند. صندلی سالن را به صورتی توزیع می‌کنند که بلیت‌ش فروخته شود. به‌عنوان یک هنر مزاحم نگاه نمی‌کنند که کی از بین می‌رود، ما راحت شویم. در برخی مستولان دیده‌ام این نگاه را که به موسیقی سنتی به چشم مزاحم نگاه می‌کنند و می‌خواهند به موسیقی پاپ نگاه کنند که پول‌ساز است.» □

بازگشت وونگ کار وای پس از ۷ سال دوری

«شهرودن» وونگ کار وای، فیلم‌ساز سرشناس هنگ‌کنگی سرانجام پس از هفت‌سال دوری دوباره از ماه جولای با آغاز فیلم‌برداری فیلم «شکوفه‌ها» به سینما برمی‌گردد. او برای ساخت این فیلم، استودیویی در استان ساحلی چیچیانگ را به مدت ۱۱ ماه اجاره کرده است. پس از ماه‌ها تعطیلی فعالیت‌های مرتبط با فیلم‌سازی به واسطه شیوع ویروس کرونا این جدیدترین خبر از بازگشت به کار تولیدات سینمایی در چین است. «شکوفه‌ها» نخستین فیلم وونگ کار وای بعد از فیلم «استاد بزرگ» در سال ۲۰۱۳ و یازدهمین فیلم کارنامه این فیلم‌ساز پس از سه دهه فعالیت است. این فیلم با اقتباس از رمانی به نوشته جین یوچنگ است؛ نویسنده‌ای که با تمرکز بر لجه شانگهای تأثیرش را خلق می‌کند و داستان مرد جوانی را تصویر می‌کند که در دهه ۱۹۹۰ در چین به دنبال جایگاه بهتر و موقعیتی رمانتیک است. وونگ کار وای که برای نوشتن فیلم‌نامه این اثر پنج سال وقت صرف کرده است، می‌گوید که داستان عمیقاً شخصی و بازگشت به خانه مادری او در شانگهای است. وونگ کار وای همچنین تهیه‌یک سریال اقتصادی آنلاین ۳۰ دقیقه‌ای از همین رمان را هم برعهده گرفته که باز کارگردانی آن با «شن یان» است. یکی از ویژگی‌های وونگ کار وای در حرفه خود زمانی است که او برای ساخت فیلم در نظر می‌گیرد، مثلا فیلم‌برداری «در حال وهوای عشق» ۱۵ ماه و ساخت فیلم «۲۰۴۶» حدود پنج‌سال زمان برده است. □

